

Nový Jeruzalém č. 7/2021

Zpravodaj pro 259. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
ve Slavkovicích - v úterý 13. července 2021 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jimramově.

Ve středu 16. června 2021 na mši svaté NJ bylo cca 70 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu čtyř kněží za udílení svátosti smíření a mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Mgr. Miroslava Kulifaje při mši svaté NJ v Jimramově:

Slova svatého evangelia podle Marka:

Jednoho dne večer vyběhl Ježíš své učedníky: „Přeplavme se na druhý břeh!“ Rozpustili tedy zástup a vzali (Ježíše) s sebou, tak jak byl na lodi. Také jiné lodi jely s ním. Tu se strhla velká větrná bouře. Vlny dorážely na loď, a ta se už plnila vodou. On však ležel na zádi lodi na polštáři a spal. Vzbudili ho a řekli mu: „Mistře, je ti jedno, že hyneme?“ Probudil se, pohrozil větru a poručil moři: „Mlč! Bud' zticha!“ A vítr ustal a zavládlo úplné ticho. Jim pak řekl: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“ Padla na ně bázeň, veliká bázeň, a říkali se mezi sebou: „Kdo to asi je, že ho poslouchá i vítr a moře?“

Bratři a sestry, milí poutníci! Po dlouhém období epidemie a s ní souvisejících restrikcí je nám dopřáno znovu se – relativně bez omezení – opět setkávat na slavení bohoslužeb a poutí, mezi které patří i **poutě Nového Jeruzaléma**. Smutná doba, která je – alespoň v to doufáme – za námi, více či méně **poznamenala život každé rodiny, každého jednoho z nás**. Covid někoho připravil o blízkého člena rodiny či přítele, někomu vzal práci, někomu na dlouhou dobu podlomil zdraví, někomu se možná vyhnul obloukem, ale na světě snad není nikdo, komu by nějakým způsobem nevstoupil do života... Tváří v tvář viru a s ním spojenému nebezpečí se nejen jednotlivci, ale celé lidstvo ocitli v podobné situaci, v jaké se ocitá **malá rybářská loď na rozbouřeném otevřeném moři**. Dezorientována, zmítaná vlnobitím a větrem, nebezpečně se naklánějící na tu nebo tamtu stranu, s žádnými nebo nejasnými vyhlídkami na zlepšení situace.

Rybářská loď je vedle kříže, vejce či stromu jedním z nejpřilnavějších a nejsuggestivnějších symbolických vyjádření **lidského života**. Někteří možná znáte italského veristického spisovatele **Giovanniho Vergu**. Jeho nejznámější dílo Malavogliové, v pozdějších překladech známé jako „**Dům u mišpule**“, líčí osudy několika generací starého rybářského rodu Malavogliů a život typické sicilské vesničky v 19. století. Hlavním a dá se říct i **jediným zdrojem obživy chudé rodiny je rybářská loď**, která několikrát ztroskotá. Někteří členové rodiny u toho přijdou o život. Po mnoha peripetiích **je rodina nakonec nucena svůj zdroj obživy prodat**. Autor ve svém díle popisuje, jak se nešťěstí se v lidském životě řetězí jedno za druhým až nakonec stáhne ke dnu všechny členy rodiny. Tato loď, která je zdrojem obživy a symbolem života, nese symbolický název „**Providence**“ tedy „**Prozřetelensť**“. Vyjadřuje **touhu jejich majitelů po Božím požehnání**, ale autor, který Boží existenci odmítal, symbol lodě proměnil v trpkou ironii – v **symbol nezvratnosti nešťastného lidského osudu**. Loď je skutečně výstižným obrazem pro lidský život, ale v křesťanském pohledu má od Vergova symbolu daleko.

Život každého z nás je jako loď, která vyplouvá z přístavu. Když loď dorazí na otevřené moře, rybáři spustí síť a začíná samotný lov. Každý člen posádky věří, že úlovek bude hojný, jinak by nemělo smysl se na zrádné otevřené moře vydávat. **Náš život, stejně jako každá plavba lodí, má bod, ze kterého vyplouvá a bod, ke kterému směřuje**. Výchozím bodem je **přístav naší jistoty**, místo, kde jsme se narodili a kam patříme, kde jsme mezi svými a kam se stále rádi vracíme. Abychom ale mohli vůbec něco ulovit, je potřeba tento přístav, tyto jistoty opustit: proto

opouštíme své domovy, své rodné vesnice, abychom se **vydali za svým životním cílem**: za studiem, za prací, za životním partnerem.

Dnes víc, než kdy jindy cestujeme, poznáváme svět a nové lidi. Na otevřeném moři našeho života se pak začínáme realizovat, plníme si své sny, profesní i rodinné. To jsou roky naší zralosti a dospělosti. **Po určitém čase se však loď začne ubírat směrem k bezpečí přístavu s úlovkem na palubě**. Větším či menším. Tentokrát se ale ubírá k přístavu jinému, k **přístavu věčnosti, který je rovněž pevným bodem a jistým cílem**.

Plavbu života někdy pohání příznivý vítr, někdy je komplikována bouří a vlnobitím, někdy je bezvětří, a proto je **potřeba pořádně zabrat do vesel**. Někdy se loď nebezpečně naklání, někdy je vody na palubě příliš, tak že hrozí, že se převrhne.

V **Markově vyprávění o utišení moře** vidíme nejdřív **rozbouřené moře a strach - „opuštěnost“ učedníků**. Ježíš je sice s nimi, ale přestože moře cloumá s loďkou, on klidně spí! V momentech, kdy se s námi život nemazlí, jednáme stejně jako učedníci, a tak si uvědomujeme nestálost a křehkost naší pozemské existence, jejíž **největší problém pro nás je, kdy se nemáme čeho chytit, chybí nám jistoty**. Vidíme Krista, ale spícího, bez zájmu!

Nesléze však vidíme Ježíše, který se vzbudil a krátkým povelom uklidňuje živly: „**MLČ! Bud' zticha!**“ Vítr a moře poslechnou, neboť je to Bůh, který k nim mluví. Ten samý Bůh v Ježíši se hned ptá učedníků a **ptá se také nás: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“** Bouře je **zkouška**. Nejen **zkouška osobnosti**, ale také naší víry. Nikdo z nás se ve svém životě **zkouškám nevyhne**, bouřky byly, jsou a budou. Věřit neznamená vyhnout se jim, ale dokázat jimi proplout s Ježíšem. **Věřit znamená plout s Ježíšem na palubě, být s ním na jedné lodi**. Ano, někdy si skutečně musíme sáhnout na dno, pocítit vlastní bezmocnosti, abychom pochopili, že **sami se nespasíme, ale že k tomu potřebujeme Ježíše**. Probudí ho naše modlitba. Modlitba, která má v těžkých situacích zcela nahradit zoufalství a strach.

Věřit za každých okolností, to je červená nit táhnoucí se vyprávěním o utišení bouře. Kdo se na život a ořesy, které sebou přináší, dívá Ježíšovým očima, tomu je jasné, že **Bůh ty, kteří jej z paluby svých životů sami nevykážou, ztroskotat nenechá**. S jistotou neskončí jako loď „**Prozřetelensť**“ z Vergova románu. Zůstává na palubě, protože on je **Emanuel – Bůh s námi. A kdýž je s námi na palubě Bůh, kdo proti nám?**

Sbírka – po uhrazení nutné režie NJ, jsme darovali **4700 Kč na opravu fary v Sulkovci**. **Pán Bůh zaplat'**. Poděkování patří také místnímu faráři otci Marku Husákovci a farníkům z Jimramova, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ ve Slavkovicích, kterým je P. Mgr. Milan Werl Ph.D., novokněz, kaplan v Hodoníně:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Milan Werl (* 1984) pochází z Třebíče, brzy se s rodiči přestěhovali do Brna, kde prožil většinu života. Po absolvování matematického gymnázia pokračoval ve studiu matematiky na Masarykově univerzitě v Brně. Během tohoto studia se začal připravovat na křest, který přijal v roce 2007 v Brně-Obřanech. Tam také po dalších 14 letech slavil primiční mši svatou. Když se doktorské studium blížilo k úspěšnému ukončení, v roce 2014 byl přijat do kněžského semináře v Olomouci. Jáhenskou službu vykonával ve Znojmě. Mezi jeho koníčky patří sport, zejména cyklistika, a dále matematika. Také si rád přečte hezkou knihu s duchovním zaměřením.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Poctivosti a skromnosti.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Jeden silný impuls v sobotu odpoledne, datum si stále pamatuji a nejspíš si ho budu pamatovat celý život. Tento impuls byl však doplněn dalšími událostmi, které mě v rozhodnutí stát se knězem utvrzovaly.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Žít poctivý křesťanský život.

Kam nasměrujete sbírku na NJ ve Slavkovicích? Na *Mary's Meals*

Na co se nejvíc těšíte? Na zpovídání (odpověď píše ještě jako jáhen).

Pár vzpomínek při ohlédnutí zpět na těch 70 let

JEDOVNICE

Jako kaplan jsem jezdil ve Škodovce 105. Tenkrát před 40 roky se kradly gumy ze stěračů - stírátk. Šikovně zlodějské ručičky je z ramena rychle sesmekly a odnesly. V tehdejších mototechnách se pak těžko sháněly nové. Proto zodpovědní řidiči, mezi něž jsem patřil i já - novopečený - vždycky před zamčením vozidla svoje stírátko sňali a schovali v autě pod sedadlo, aby to nikoho nelákalo. Dělal jsem to na každém parkovišti, hlavně v Brně, ale i v dalších městech.

Dvakrát jsem si řekl, že na tomto klidném místě je mohu nechat nasazená, a dvakrát mi je právě tam ukradli. I oni je zřejmě potřebovali, protože i jim je kradli druzí. A jsme u dodnes žhavé otázky. Tenkrát se to řešilo tak, že když řidič přišel na parkoviště a stírátko byla pryč, „vypůjčil“ si je z nejbližšího auta v sousedství, na kterém ještě zbyla. Klidně odjel, protože jízda bez nich byla pokutována a utěšoval se tím, že jeho právě postižený kolega řidič štafetu posune dál a poslouží si u dalšího souseda.

Takto přišel o stírátko i kolega kaplan Josef. Nevydal se běžnou cestou, přerušil obvyklou štafetu a odjel bez nich. Když ho zastavila hlídka Věřejné bezpečnosti a vyčítala mu to, řekl klidně: „Přece jako farář (ačkoli byl teprve kaplan) to nemůžu udělat, jako to udělali mně.“ Nevím už, zda mu udělili pokutu anebo ho propustili bez ní, ale jeho rozhodnutí a zdůvodnění platí pořád - žhavě žhne, neboť jasně vyplývá ze živého Slova Božího, z Ježíšova „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jedněte vy s nimi“. I lid to pochopil, proto říká, že čím kdo zachází, tím také schází, a podobné moudrosti, které má skutečně odkoukané ze života.

Byl to opravdu problém sehnat a nekrást. Osobně si nemohu stěžovat, v obou mých případech se našli dobří lidé, kteří mně pomohli. Stěžoval si však jeden ředitel národního podniku, ale až za dva roky. „Vyrobili jsme dva miliony stírátek a lidé je nekupují. To přece takhle nejde, co s nimi teď máme dělat?“

KŘTINY

Před večerním zamykáním kostela když už byla tma, nechal jsem svítit jen jedno světlo dole u hlavního oltáře. To pak ozářilo milostnou sochu Panny Marie (od slova vyprošené milosti) takovým způsobem, že bylo vidět jen tvář Božího Synáčka, která úplně zakryla tvář jeho Matky, takže opravdu byla v jeho stínu. Pravá služebnice Páně, která ustoupila, aby Spasitel vynikl. A vždycky jsem jí prosil, abych to dokázala také tak, zůstat služebnicem Pánovým přes různé choutky a pochoutky, vytrvat!

NOVÉ VESELÍ

Když v zimě večer zhasneme v kostele poslední světla, vidíme jen obraz Boha Otce s otevřenou náručí na klenbě nad hlavním oltářem. Díky pouličnímu osvětlení tam září celou noc. Dost lidí si dává na úmrtní oznámení verš jedné básničky, že nastala noc a pak žádné ráno. Láska Boží nás však provází ve dne v noci, i za hranicí smrti nás v Otcově domě pořád čeká jeho otevřená náruč.... A je moc pěkné, že u sv. Václava to máme před sebou i nad sebou ve dne v noci na očích.... Ať to zůstává i v naší mysli a hlavně v srdci! Vždyť každý z nás na této zemi poutníkem je k věčnosti
Jan Peňáz

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici**: Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak**, farář na Fryšavě, duchovní službou a pastoračí v **nemocnici v Novém Městě na Moravě**. Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické dohodě, on Vám poradí, jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Turzovka sobota 4. září - pro farnost Nové Město na Moravě a blízké okolí. Duchovně doprovází P. Miro Kulíř. Možnost nástupu v Bystřici n.P., příp. dle dohody.

Turzovka neděle 5. září - pro Ždár n.S., Křižanov, Velké Meziříčí, Brno, příp. dle dohody.

Krajem tří císařů sobota 18. září - Rajhrad u Brna, moderní kaple Panny Marie Bolestné v Nesvačile, Mohyla Míru, Žuráň, hrob Maryši. Duchovně doprovází Mons. Jan Peňáz. Odjezd z NMNM, ZR, Nove Veselí, příp. dle dohody.

Medugorje - 23.9. - 28.9. - duchovní doprovod P. Tomasz Kazański SAC - pallotin z Radešinské Svatky

Olomouc a Svatý Kopeček - sobota 16.října - prohlídka historického centra Olomouc a Svatého Kopečku, možnost navštívit i podzimní výstavu Flora Olomouc.

Na všechny výše uvedené nabídky podrobnosti a přihlášky u Václava Šustry, mail: vaclav.sustr@post.cz, tel. 777 640 961.

Západní Čechy V. Jáhen LK a Mons. Jan Peňáz (koncem června 2021 děkujeme Pánu Bohu za dar sedmého křížku na jeho kněžských bedrech) Vás srdečně zvou na již pátý poutní výlet do Západních Čech. Průzkumnou a přípravnou cestu uskuteční jL až po uzávěrce tohoto zpravodaje, proto jen to, co je zatím v plánu, stále platí: dá-li Pán Bůh. Datum: 16. – 18. 7. 2021. Ubytování – bazén Slovany Plzeň. V plánu je navštívit nově **opravenou katedrálu sv. Bartoloměje v Plzni, Kdyni** (od 1. září tam nastupuje do kněžské služby P. Karel Adamec z Olešnice, nádherné poutní místo **Nové kostely u Svaté Krve v Bavorsku** (loni jsme tam přijeli v nevhodný čas), malou židovskou synagogu v Plzni a další. Ve chvíli uzávěrky máme ještě dostatek volných míst. Přihlášky a informace u jL.

XXI. pěší pout' na Velehrad – 22. (23.) – 28. srpna 2021. Letos bude několik drobných změn, jedna z nich – přijmeme pozvání pana hrázného z Vířské přehrady k prohlídce vnitřku hráze a zařízení přehrady, proto z budeme úvodní etapu z Vířochova začínat dříve – s největší pravděpodobností v 9,30. Závěrečnou mši svatou na Velehradě bude mít otec světící biskup Antonín Basler z Olomouce. Je třeba se přihlásit na trasu Radešinská Svatka, Vířochov, Vír, Olešnice, Letovice, Boskovice, Sloup, Ruprechtov, Rostěnice, Milonice, Koryčany, Boršice, Velehrad co nejdříve u jL.

XVIII. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubička – sobota: 11. září 2021. Začínáme ráno v 8 hodin na hrobě umučeného kněze P. L. Kubička v 8 hodin ráno, polední přestávka v Doubravici nad Svitavou a zakončení kající pouti plánujeme v 17 h. mši svatou u Bolestné matky Boží ve Sloupě v Moravském krasu.

Plán poutí NJ na rok 2021:

2021 14. září Radostín n/Osl

13. říjen Rad. Svatka

11.(16.) listopad

15. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 260. pout' NJ – ve čtvrtek 12. srpna 2021 v 18 hodin do Nové vsi u Nového Města na Moravě – hl. celebrant P. Mgr. Petr Václavek, farář v Rouchovanech, Dukovanech a Mohelnu.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970